

SVERIGE

Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning Om
Enskiften. Gifwen Malmö den 2
Februarii 1807

1807

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Kungl. förordn.

1. saml.

Kongl. Maj:ts

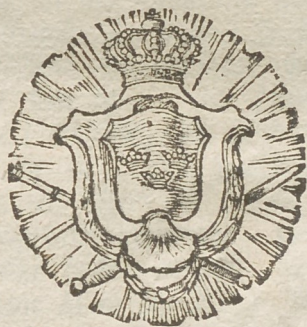
Nådiga

Förordning

Om

Enskiften.

Gifwen Malmö den 2 Februarii 1807.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:ts.

SEDERHOLM, Tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1807.

ROYAL MAIL

POSTAGE

POSTAGE PAID

NO

POSTAGE

PAID BY THE POST OFFICE

ROYAL MAIL, GREAT BRITAIN, 1857

SÅ, GUSTAF ADOLPH
med Guds Nåde Sweriges,
Göthes och Wendes Konung ꝛ. ꝛ. ꝛ.
Urfvinge til Dannemark och Norrige,
Hertig til Schleswig Hollstein, ꝛ. ꝛ.

Göre weterligt: At som utan en fri och obehindrad förvaltning öfwer jord och åger, ingen särdeles odling dera kan nedläggas, och af sådan orsak Enstaka Hemman i alla tider varit mera ansedda, än de i Byalag belagne, hwarest en trög och efterlåten Granne kan lägga hinder i wägen för den måst flitige och omtänksamme Jordbrukaren; Alltså hafwe Wi, sorgfällige om Landbrukets upkomst och förkofran, varit omtänkte, at genom tjenlige Författningar låta försätta Grannar i Byalag uti lika fördelaktig ställning med sina Ägor, som Innehafware af Enstaka Hemman. I sådant afseende hafwe Wi genom Wåra Nådiga Förordningar om Enskiftsdelningar i Skåne och Skaraborgs Lån tillåtit, at Hemmansägare i Byalag måge erhålla sina Ägor i Enskifte, och således helt och hållit befrias ifrån det twång och de hinder samfälligheten åtfölja. Wi hafwe ock Sjelfwe sedt och åfwen af ingifne underdåniga berättelser med särdeles tilfredsställelse inhemtadt, huru mycket uti berörde Landsorters upodling redan blifwit wunnit, och hwad framdeles af dessa nyttiga Författningar är at förwänta: Men som Wår Landsfaderliga ömhet är lika öppen och omfattande för Jordägare i alla Landsorter af Riket; så hafwe Wi, jemte bibehållandet af det som för Skåne och Skaraborgs Lån särskilt är i Nåder förordnadt, samt de Storckifts- och Afwittrings-Författningar, hwilka för Finland samt Westernorrlands, Westernorrlands, Gesteborgs och Stora

Ropparbergs Lån redan äro eller framdeles blifwa utgifne, welat om Enskiftes delningar uti de öfriga Lånen i Riket på efterföljande sätt i Näder förordna:

1. §.

Den Delägare i Byalag, som åstundar at få sina Ägor i Enskifte utbrutne och i et sammanhang afskilde, äge dertill witsord, utan at någre förut gjorde aftal eller faststälde delningar måge i wägen ligga, och erhålle genast Landshöfdingens Remiss til wederbörande Landtmätare, som ofördröjeligen utsätter termin til förrättningen, och på sätt 48. §. i 1783 års allmänna Landtmäteriförordning föreskrifwer, tillkallar Delägarene och besörjer om publique Fullmäktiges förordnande, der de i följe af Hemmanens natur böra wara tilstådes.

2. §.

Uppstår twist, etdera om de grunder; som til Enskiftes utbrutningen höra, eller påstås, at Ägorne i Byalaget äro af så skiljaktig beskaffenhet, at ingen lämplig jemförelse dem emellan är möjlig, och at således intet Enskifte utan wiså Grannars werkliga lidande kan för rättas; eller inwändes, at Ägorne redan äro ifrån hwarandra så skiljde, at hwar och en Granne kan sin lott afstånga och obehindradt sköta, bör den eller de, som Enskiftesdelningen åstunda, å sin sida utse och tillkalla en eller twänne, och de öfrige Hemmansägarene äfwen lika många ojäfwolge, beskedlige och i Landbruk kunnige Män, som med Landtmätaren sammanträda i Byalaget och efter ägornes noga öfwerseende sig skriftligen utlåta, hurinwida Enskifte kan äga rum, och i sådant fall, på hwad sätt det bör inwättas, at ej mindre den ena, än den andra Grannens lagliga rätt må bibehållas. Är ej Charta öfwer Byen uprättad, och kan utan en sådan ej ljustigen ses, hurinwida Enskifte kan ske eller ej, då böra ägorne, på sätt i 3. §. säges, på Byamännens gemensamma kostnad asmätas och å Charta läggas. Förenämde utlåtande, det må wara gemensamt, eller, i händelse

del i Gode Mån äro af olika tankar, hwart för sig gifwit, bör, jemte Landtmätarens Protocoll, deruti allt, hwad så wäl Enskifts-Sökande, som de öfrige Byamännen hwar för sig ansökt, är noga och redigt uptagit, til Wår Befallningshafwande ofördröjeligen insändas, som häröfwer äger förordna, som han finner med skäl och billighet instämna. Finnes Enskifte icke kunna ske, ersätte han, som Enskiftet sökt, sina Grannar den i och för Enskifts-Sökandet dem åbragte kostnad. Beskrides Enskiftet utan skäl, wære Enskifts-Sökanden berättigad til ersättning af sina wedersparter för de honom derigenom förorsakade utgifter.

Den dermed misnöjde bör, inom sextio dagar ifrån det Utslaget föll, sända til Ds stälde underdåniga besvär, jemte bifogad borgen för kostnad och skada, til Landshöfdingen ingifwa, hwarom Lands-Recorderen bör utan lösen bewis meddela, då Landshöfdingen wid Femten Riksdalers wite ålägger wedersparterne, at inom trettio dagar efter deraf erhållen del, underdånig Förklaring afgifwa, hwarester Landshöfdingen densamma, jemte eget utlåtande och alla tillhörande Handlingar, til Wår Justitiæ Revision skyndsamast i underdånighet insänder; och på det Utslag, som afslå Enskifts-delningar i Byalagen, ej måge genom Sökandes stillatigande ligga framdeles hugade Enskiftstagare i wägen, så skal Landshöfdingen åligga, at så beskaffade Utslag Ds i underdånighet hemställa, på det Wi ssekwe måge kunna pröfwa och tilse, at detta nyttiga delningsfätt icke utan giltiga orsaker insättes.

3. S.

Har på sådant sätt blifwit förklaradt, at Enskifte ej äger rum, må sedermera uti samma Byalag ingen widare fråga derom uptagas; men om deremot genom laga kraftwunnit eller Wårt Nådiga Utslag, eller wänlig öfwerenskommelse blifwit afgjort, at Enskifte kan och bör i Byalaget verkställas, skal Landtmätaren åligga, så framt ågorne ej af den i 2. S. nämde anledning blifwit asmåtte och å

Charta lagde, och ej eller annan Charta finnes, genom ny och noggran afmätning en sådan uprättad, derå alla skiljaktigheter af dugligt och odugligt, bättre och sämre antecknas, börandes äfwen upptagas om någon Granne af Utz eller Betesmark upodlat Efter och Äng, eller å sin förra ågolett nedlagt synnerlig kostnad och förbättring, på det han skällig ersättning derföre må kunna bekomma. Finnes åter Charta, bör Landmätaren den med marken jemföra, och om den i det hela finnes pålitlig, då endast uptaga de i senare tider tillkomne förändringar, med hwad mera till ågornes rätta och noggranna utvisning erfordras.

Ej må Landmätaren egilla en i senare tider författad Charta, utan at för Byamännen och deras Gode Man utwisa felaktigheterna och dem för Landshöfdingen upgifwa, som äger pröfwa, huruvida ny mätning är nödig, och i sådan händelse föranstalta, at förre Landmätaren, som den orifftige Chartan uprättat, må till laga ansvar befordras.

Genom denna Författning är intet hinder för något Byalag i wägen lagdt, at söka Storskifte, der det ej redan skedt.

4. S.

Enär på förestående sätt, noggran och fullständig Charta öfwer alla Samfällighetens ågor blifwit uprättad, eller förut befintlig efter ågornes beskaffenhet fullkomnad, har Landmätaren, at genast å nyo sammankalla Delägarne med Publique Fullmäktige, at om Enskiftesberedningen och alt hwad dertill hörer rådgöra och öfwerenskomma.

Om detta sammanträde böra ock de af Delägarne utsedde Gode Man genom Landmätarens försorg tidigt underrättas, på det de äfwen måge kunna sig inställa. Derwid förekommer först at urskilja, hwilka ågor i samfälligheten af Efter, Äng, Utz och Betesmarker äro af den odlingsbara beskaffenhet, at de, såsom till Efter och Äng, eller så kalladt Circulations bruk tjenlige, kunna i Enskiftes-utbrytningen intagas, och hwilka

hvilka deremot befinnas i det ofruktbara tilstånd, at de, oaktadt wedertag, icke böra emot inågor beräknas och utdelas, såsom bergig och mycket stenbunden mark, sträf och mager sandmo, måskar, kår och sidlånndra madångar, för hvilka affall felas, med flere sådane ofruktbara ställen, dock at dese icke tiltagas större, än nödvändigheten fordrar, och så afstöpas, at ingen stridighet om gränserne framdeles må upkomma.

Derefter företages Ågo-taxeringen, som af Landtmätaren och Gode Mån med Delägarnes samråd och biträde sålunda förättas, at om Samfällighetens bästa och bördigaste jord, den må bestå af upbrutad Åker, eller odlingsbar Uts och Betesmark, efter des naturliga, men icke genom häsd och gödning tillkomne bördighet, antages gifwa i åring sex tunnlor Såd, eller sex lass Hö efter et geometriskt tunland, så taxeras de mindre bördige jordmonerne til fem och en half, fem, fyra och en half, fyra, tre och en half, tre tunnlor Såd eller lass Hö, eller hward proportioner Landtmätaren och Gode Mån i samråd med Jordägaren finna med sanna beskaffenheten instämmande, så at et rätt förhållande dese ågor emellan winnas må. På samma sätt uppskattas de affilde mindre fruktbara Lågheterne efter deras inbördes förhållande och den bättre eller sämre beskaffenhet, de emot hwarandra kunna åga.

Wid Ågo-taxeringen böra Jordägarna eller Åboerne wara närwarande at nödiga uplysningar meddela, och hafwe den, som oaktadt bewisligt erhållen kallelse, ifrån taxeringen förfallolöst uteblifwer, sin talan deremot försutit.

Wid alla Enskiftis-dekningar bör iakttagas, at Ågo-taxeringen förättas innan aftal och öfwerläggning göres om Enskiftis-lotternes sträckning och indelning, och således ännu osäkert år, hvilka ågor det ena eller andra Hemmanet skola tilfalla.

Äro Jordägarna med Ågo-taxeringen nöjde, bör den til esterrättelse tjena, men om någon deremot finner sig misnögd, må han sin talan deremot utföra innan den tid och på det sätt, som för andra Enskiftis-twisters afgörande här efteråt stadgas.

Widare föreställer Landmätaren till öfwerläggning och avslutande med Gode Wån och Delögaren alla öfriga grunder, som Enskifts-utbrytningen tillhöra, såsom hwarest nödiga wägar till utfart åt Stad, Kyrka och Qwarn, till Wattuställen, Skogsfärder, Torstörd och Grödans inbärgning böra anläggas, huru hufwuddiken skola ledas, at de inom Samfälligheten belagne wattussike ågor måge kunna förbättras, med hwad mera på hwarje ställe kan förekomma.

Derfter öfwerlägges, huru Enskifts-lotterne skola sträckas och utbrytas, i hwilket afseende Landmätaren i samråd med Delögarna och deras Gode Wån skal försätta en provisionel plan och indelning til Enskifte för alla Hemmanen i Byalaget, så at i enlighet dermed, Sökandernes lotter kunna utbrytas, utan at vara til hinder för de öfrige Grannarne at åfwen erhålla Enskiften, enär de framdeles om nyttan deraf winna öfvertygelse och sig derom anmäla, hwilket icke må dem nekas. Wid denna utbrytning bör åfwen iakttagas, at på Enskifts-lotterne tjenlige tomtplatser måge vara at tilgå, at dese lotter icke gifwas oformlige figurer, utan så mycket locala belägenheten medgifwer, blifwa regulaire, och at längden, om möjligt är, icke mer än dubbelt må öfwerstrida bredden, samt i allmänhet at indelningen så göres, at hwar och en kan winna de beqwämligheter et förmonligt landbruk fordrar.

Beträffande åter de enligt 4. §. afskilde sämre ågor; så måge de wäl särskildt fördelas, dock at hwar Hemmans andel deraf, om möjligt är, förenas med des erhållna Enskifts-lott, eller lägges så nära derintil, som omständigheterna medgifwa.

I de Byalag, särdeles uti Bergslagsorterna, hwarest Skogsmarkerna förut varit i Storckifte fördelte, må icke utan de flestes begi wande Skogsckiftet rubbas; dock at härigenom intet hinder för de öfrige ågor nes enskiftande må äga rum. Delnings-grunden, som wid Enskifts delningarne skal tjena til esterrättelse, ware den, som wid förut fastställt

Stors

Storckifte blifwit fölgd, eller om något sådant Byalaget icke öfvergått, den, som med Lag och Författningar samt Landets bruk är instämmande.

6. §.

Öro Hemmanen i Byalaget så långt ifrån hvarandra byggde, och hafwa ågorne det låge, at Enskifts-delning utan utflyttning kan verkstallas, måge Grannarne å deras förra tomte-platser bibehållas och Enskiftet derefter lämpas, men om åter Byn är trång eller hopabygd, och Ågorne fringspridda, måste utflyttning ske på de utbrutne Enskifts-lotterne; hwartil Enskifts-Sökanden och ingen annan af Byamännen bör wara förbunden, så framt icke annorlunda frivilligt åsamjes, eller at flera Grannar taga Enskifte, i hwilket fall med flyttnings skyldigheten så bör förhållas, at bland Enskiftstagan de, som hafwa sänsta Byggnaderne och minsta Tomte-utrymmet, böra wara dertill förbundne, dock at qwarblifwande Byamän i mon af den nytta dem genom et större utrymme tillkynnas, biträda de utflyttande med försör och dagsverken, hwarom Gode Män och Landtmätaren böra sig utlåta, och om wederbörande dermed icke åtnöjas til widare bepröfwande öfwerlemnna, enligt hwad här nedanföre är stadgad.

7. §.

I händelse wid Enskifts-delningar skulle inträffa, at en del Grannar med uplåtelse af sina gamla Inågor, skulle bekomma deras lotter i upodlad Ut- eller Betesmark, af hwilken ingen eller ringa afkomst de första åren kunde hemtas, så fordrar rättwis och billighet, at de Byamän, som tillökning af upodlade och wålhåfdade ågor bekommit, understödja de förra i några år med deremot proportionerad spanmål, samt med försör, gödsel och nödigt arbets-biträde, efter hwad skäligen kan pröfwas.

Til grund för denna pröfning skal Landtmätaren uträkna, huru mycket upodlade ågor det Enskiftade Hemmanet från sig lemnat och hwad deraf det ena eller andra af de öfrige Hemmanen bekommit, i anledning

¶

hwaraf

hvaraf Landtmätaren och Gode Mån bestämma beloppet af detta under-
stöd, och huru lång tid det bör utgöras. Kan wänlig förening härvid
winnas, hånstjutes altsammans til Wår Besallningshafwandes präf-
ning och afgörande. På enahanda sätt bör och den ersättning bestäms
mas, hwartil en Granne finnes berättigad, som förlorar någon å sin
förra ågoloft nedlagd särdeles odling och förbättring, för hwilken han ge-
nom affkomsten ännu ej hunnit godtgöras.

8. §.

Wåre Besallningshafwande böra icke till andre Landtmätare up-
draga Enskiftes-delningar, än sådana, som åga den sticflighet, noggran-
het och rådighet til detta granlaga werk fördras, och kunna med lämpa och
foglighet Allmogen bemöta. I detta affeende må Landshöfdingen om
walet til Enskifts Landtmätare breswerla med Öfwer-Directeuren för
Wårt General Landtmäteris-Contoir, äfvensom i händelse någon Landt-
mätare, som Enskifte sått sig anförtrodt, skulle befinnas mindre sticflig,
han ifrån widare besättning dermed må skiljas.

Äf de terminer Landtmätaren til Enskifts-förättningarne utfätter,
skal han genast lemna Landshöfdingen del och äfwen inberätta alla föres-
fallande upskof, och bör Landshöfdingen åligga at tilse, det Landtmätar-
ne hwarcken genom obefogade upskof, ofkåliga arfwodes-räkningar eller å
annat sätt Jordägarnes förördela, samt derwid alfwarsam rättelse göra.

9. §.

Alla öfwerläggningar och anföranden, som röra Enskifts-delningar-
ne, skal Landtmätaren redigt och tydligt i sit Protocoll intaga, som för
wederbörande upläses och justeras, och då någre öfwerenskommelser
Delägarnes emellan aflutas, böra de särskilt utskrifwas och med Gode
Måns samt Delägarnes och Fullmägtiges underkrifter eller bomärken
befästas och sedan til ofelbar esterrättelse tjena.

10. §.

Upkomma stridigheter om grunderne och sättet til Enskiftets verkställande, som icke i godo funna biläggas, böra Gode Män gemensamt, eller om de äro af olika tankar, hwar för sig och jemväl Landtmätaren, deröfver sina skriftliga utlåtanden författa, som jemte Chartor, Ägo-beskrifningar och Conference-Protocoller genast eller sist inom en månads förlopp genom Landtmätarens försorg til Wår Befallningshafswande insändas, hwilken Wi i Näder updragit, at Enskifts-delningar, såsom andre hushållsmål, pröfwa och afgöra.

Wår Befallningshafswande åligger, at genast wid wite och förelagd tid, infordra wederbörandes förklaringar, och sedan han så wäl deraf, som af de öfrige handlingarne eller genom andra utvägar, om de stridige frågorne sig underrättat, laga Utslag skyndsamast meddela, hwilket genom Kronobetjeningens försorg skal Byalaget genast tillställas och för hemmarwande Delägare offentligen upläsas, hwarom rapport til Wår Befallningshafswande inom fjorton dagar insändes.

På lika sätt skola ock alla Utslag, som Landshöfdingen i Enskiftes-mål meddelar, Byamännen tillställas och kungöras, och bewis derom af Kronobetjeningen inom berörde tid insändas; äfvensom Landtmätarne äro skyldige, at alla upkommande stridigheter om Enskifts-grunderne, jemte deras och Gode Mäns utlåtande, genast, men sist inom en månad til Lands-höfdingen insända.

Råskilnads-twister med nästgränsande Byalag böra deremot wid behörig Domstol afgöras, dit de således af Landtmätaren förwisas, sedan han enligt 62. §. i 1783 års allmänna Landtmäterl-Förordning öfwer det twifstiga behörig Charta uprättat och om beskaffenheten i Protocollet sig utlåtitt.

Har Enskifts-delning på enhälligt öfwerenskomne, eller genom Utslag faststälte grunder blifwit förrättad, men någon Delägare förmenar

Äg deröfwd wara förfördelad, eller at Landmätaren icke följt de grunder hos
nom warit förefrefne, så äger den misnöjde, at inom fyrtiofem dagar se-
dan delnings-linierne på marken utmärktes, och hwarom Landmätaren
ätläger Byalaget skriftelig underrättelse emot bewis meddela, sina beswär
hos Wår Befallningshafwande ingifwa, som dermed har at förfara på
fätt näst förestående S. förefrefwer.

Blifwa inga Beswär inom berörde tid anförda, bör Enskiftesför-
rättningen, såsom laga kraft-wunnen, af Wår Befallningshafwande
til oryggelig esterrättelse fastställas.

12. S.

Den kostnad, som erfordras, så för Landmätare, som til handt-
langning, bör af alla grannarne i Byalaget utgöras, som förut icke fått
Enskifte, på fätt 46. S. i 1783 års Allmänna Landmäteri. Förordning
innehåller.

13. S.

Är någon Delägare misnöjd med Wår Befallningshafwandes Ut-
slag i Enskiftes-mål, äger han hos Os underdåniga Beswär anförä,
hvilka inom Sextio dagar efter det Utslaget föll, böra til Wår Befall-
ningshafwande wara ingifne, jemte borgen för kostnad och skada, samt
för böter, om de ålagde blifwit. Så snart dessa Beswär i laga tid til Lands-
Canslet inkommit, hwaröfwer säker anteckning hållas bör, skal Wår
Befallningshafwande deröfwer infordra wederparternes underdåniga För-
klaring inom En månad efter inhändigandet, wid Femton Riksdalers wä-
te, och sedan de dermed inkommit, Handlingarne til Wår Justiciæ-Re-
vision jemte eget utlåtande skyndsamast i underdånighet insända.

14. S.

Wid upkommande frågor em stångseln inom Enskiftade Byalag,
följas de grunder, Wår Nådiga Stångsel-Förordning af den 9 Februarii
1802 förefrefwer, så at et proportionerligt deltagande hemmanen
emellan

emellan må wlinas: Alliggande Gode Mån och Landtmätaren, at derom söka förening wederbörande Delägare emellan, men i fall sådant icke winnes, deras yttrande til Wår Befallningshafwande insända, som så wäl om sselfwa stängningen, som tiden då den skal wara fullberdad, Uslag meddelar. Derwid bör ock utredas til hwad skäligh ersättning en Enskiftsägare kan wara berättigad, som måste lemna förut innehafwande swarsgoda hägnader. Emot tillstånd särskilte Byar fullgöres stängseln efter Förordningen, utan at Enskifts-utbrytningen någon förändring må förorsaka.

15. S.

Skulle En Hemmansägare, som Enskifts-delning och utbrytning erhållit, finna förmenligt, at af sin erhållna oupoblade jordarymd aflåta til och med tionde delen af hela sin ågotott til fremmande Personer at bygga, upodla och med full ägande rätt besitta, skal han dertil äga råtslighet; dock at ingen lägenhet må göras mindre än fyra tunneland, samt at derå lägges en årlig afgald i spanmål, som i jemförelse til Hemmanets hela ågorymd och godhet, derå belöper, så at Stamhemmanet härigenom icke sättas utur stånd at ränta och andre derå liggande skyldigheter fullgöra, hwilket på Wår Befallningshafwandes pröfning och stadfästelse ankommer, och i Kronans Jordeböcker til beständig esterrättelse antecknas skal.

Så länge Hemmansägaren ränta och andra skyldigheter riktige fullgör, må han sin betingade afgald sself upbåra; men brister han deruti, äga Kronans Upbördsman, at den ifrån lägenheterne utgående afgald med quarstad belägga och til den bristande räntans eller andra hemmans- skyldigheters fullgörande framsför andra Forderingsägare upbåra.

Ä ågor, som tilhöra Kronohemman eller Boställen, äro sådane afförändringar icke tillåtna, utan at Bl på wederbörandes underdåniga anmälan dertill lemne Nådigt tillstånd.

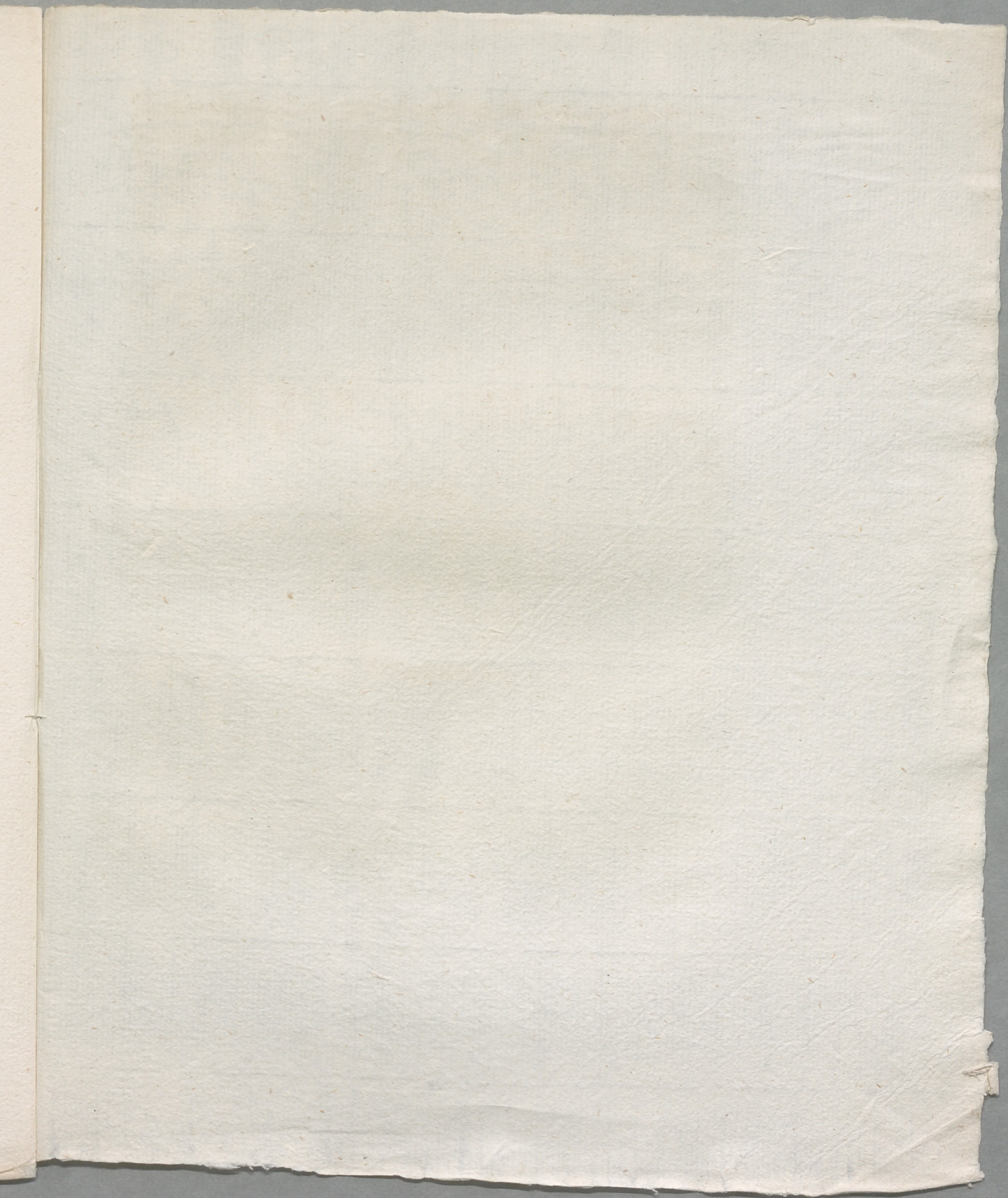
Skulle Ägare till Enskildt Hemman, som mer än wanlig ågorymb
tillfallit, anse större afföndring än en tiondedel nyttig, må han sådant
hos Vår Befallningshafwande anmäla, som det til Vårt och Rikets
Kamars Collegium hemställas, hwilket äger så förordna, at å ena si-
dan säkerheten för Hemmansbräntans och öfrige Skyldigheters ewerlde-
liga utgörande må wara förwarad, och å andra sidan Jordägornes up-
odling och förmonliga häfd befordras.

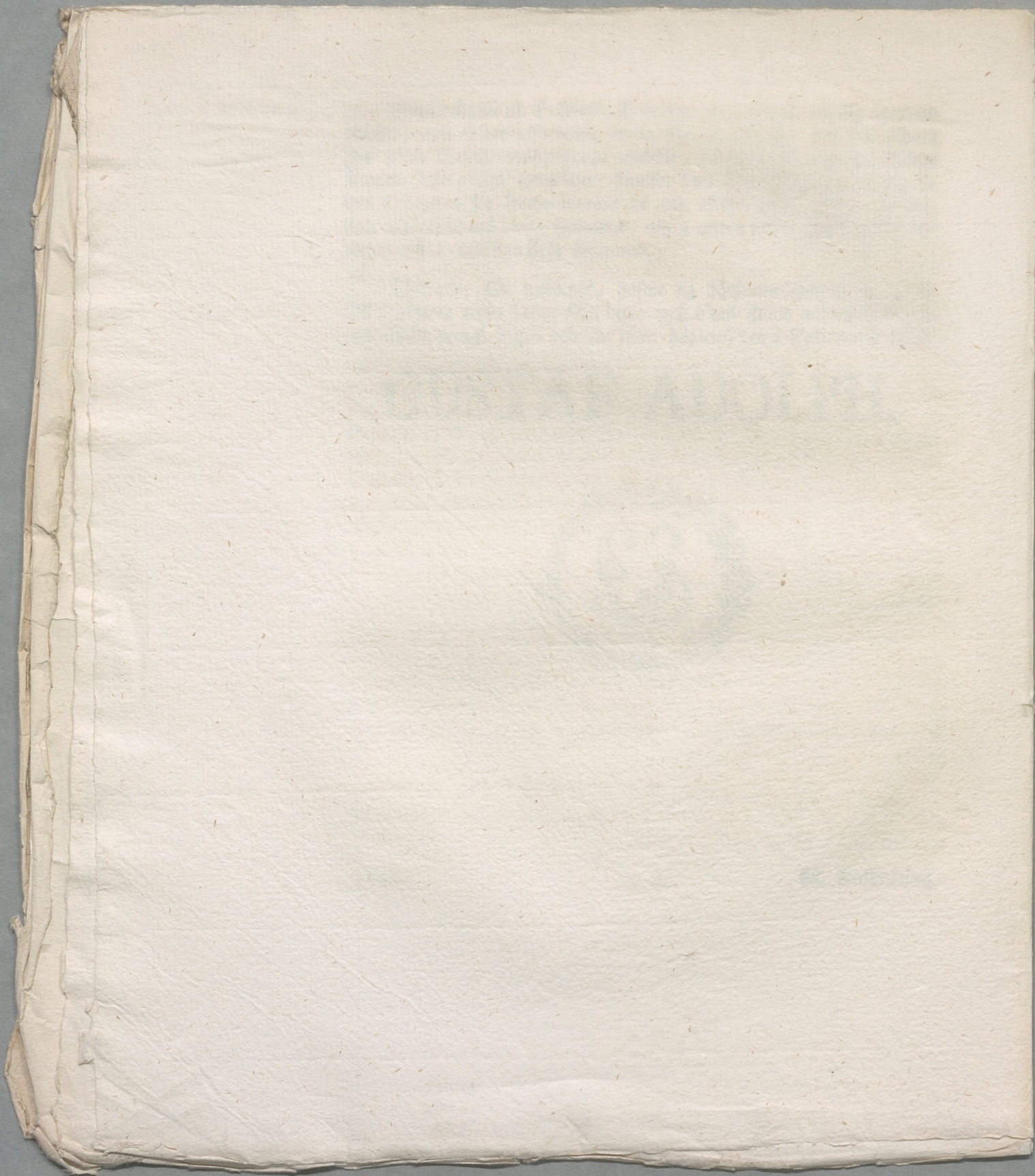
Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsammeligen at esterrätta.
Til yttermera wißo hafwe Wi detta med Egen Hand underskrifwit och
med Vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Malmö den 2 Februarii 1807.

GUSTAF ADOLPH.

M. Rosenblad.

www.books2ebooks.eu